

[Ebba Strange]

Spørgsmålet om en generel forhøjelse fra 50 til 75 pct. på bilstandslovens område indebærer altså ikke nogen styring – det siger fru Tove Jørgensen heller ikke at det gør – men er simpelt hen en hjælp til de kommuner, der har fået fantastisk store udgifter, vel også større, end man egentlig regnede med, da bilstandsloven blev vedtaget.

Jeg kan ikke nu stå og give SFs uforbeholdne støtte til dette forslag. Det ryger ind i spørgsmålet om skattepolitik, det ryger ind i spørgsmålet om kommunalpolitik, det ryger ind i hele spørgsmålet om udligningsordninger mellem kommunerne. Det rejser også spørgsmålet: hvad så med bloktilskuddet? Skal det fortsat gives, sådan som det er beskrevet i bilstandsloven? Jeg synes, at forslaget rejser så store problemer, at vi ikke fra SFs side her kan sige ja til det.

Det er rigtigt – det har vi også tidligere påpeget fra SFs side – at statsskatten er progressiv i forhold til kommuneskatten, men vi må vel også i forbindelse med det, som jeg ved at både DKP og SF har arbejdet med, nemlig en skattereform, spørge: hvor progressiv er den egentlig? Altså i hvor høj grad er det egentlig de højere indkomster i dette land, der betaler deres del af skattebyrden? Svaret kender fru Tove Jørgensen også godt.

Men som sagt glæder jeg mig til, at vi får diskussionen. Jeg blev selv meget forbløffet, da vi her under augustforhandlingerne fik at vide, at nu ville folketingsflertallet altså godt forhøje refusionen for hjemmehjælperne. Der nævnedes jeg også noget om, at så var man jo i færd med ligesom at bruge refusionerne som styringsinstrument. Derfor glæder jeg mig til debatten om dette forslag, selv om det indtil nu tilsyneladende er blevet helt afvist.

Med hensyn til det andet punkt vil jeg bare sige tak og o.k., det vil vi meget gerne. Vi har protesteret mod de maksimumsgrænser, fra første gang forslaget blev vedtaget, og vi ved, at de har betydet en serviceforringelse i mange kommuner på daginstitutionsområdet. I de kommuner, hvor man har, jeg vil ikke sige blæst på maksimumsgrænserne, men hvor man altså ved en kommunal beslutning har sagt: o.k., de er der, men vi vil godt bevilge de penge, der skal til for at gøre serviceniveauet bedre, har man fået en øget kommunal økonomisk belastning. Derfor hilser jeg med glæde, at fru Tove Jørgensen har fremsat forslaget.

Stadig væk under augustforhandlingerne stillede jeg spørgsmålet, om det var i overensstemmelse med bilstandsloven helt at ophæve maksimumsgrænserne, for jeg læser bilstandslovens ord om, at socialministeren fastsætter maksimumsgrænser, som om det er noget, hun skal. Men dér fik vi altså at vide fra justitsministeriets lovkontor, at der i det, at socialministeren fastsætter maksimumsgrænser, godt kunne ligge, at hun undlod at fastsætte dem. Det synes jeg er en mystisk juridisk forklaring, men jeg er glad for denne mystiske juridiske forklaring, så derfor synes jeg, det er på tide, at vi gør det samme med daginstitutionerne.

Grethe Philip (RV):

Vi har efterhånden herinde fået den helt faste regel, at når regeringen fremsætter et lovforslag, så står det i bemærkningerne, hvad det vil medføre af ekstra udgifter. Vi har ikke den samme regel, når forslag fremsættes fra et af partierne eller fra et enkelt medlem af folketinget. Jeg synes, det er uheldigt. Jeg synes, det er noget, man tænker på, når man ser dette forslag. Jeg mener også, at nogle af de bemærkninger, der er faldet, viser, hvor uheldigt det er, for det er, ligesom man forudsætter, at der ikke skal ændres ved bloktilskuddene, men så vidt jeg kan se, står der egentlig ikke noget om dette problem.

Jeg vil benytte lejligheden til først at bede fru Tove Jørgensen gøre det helt klart for os, om det er tanken, at man ved en omlægning af procentstørrelsen for refusion samtidig skal foretage ændringer i bloktilskuddenes absolutte størrelse, eller om det er meningen, at bloktilskuddene skal gå ud som tidligere, og at det kun er refusionssatsen, der skal ændres. I sidste fald er der jo tale om en betydelig merudgift.

Jeg vil benytte lejligheden til at opfordre – jeg vil tro, at det er folketingets udvalg for forretningsordnen – til at drøfte, om ikke der burde indgås en gentlemanoverenskomst om, at der ikke fremsættes noget forslag, uden at det er angivet, hvor store omkostningerne vil blive. Det kan eventuelt ske i den form, at det forlanges, at et forslag altid umiddelbart før førstebehandling sendes til vurdering i finansministeriet eller det pågældende fagministerium, så at oplysningen ligger der ved første behandling. Jeg tror, at det